

แผนแม่บท

17

ความเสมอภาคและหลักประกันทางสังคม

สร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ
ของประชากรทุกช่วงวัย ทุกเพศสภาพ และทุกกลุ่ม
โดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง

ถึงแม้การดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐในช่วงที่ผ่านมาจะส่งผลให้ประเทศไทยมีระบบและกลไกที่สามารถสนับสนุนและให้ความช่วยเหลือคนไทยให้ได้รับการคุ้มครองและมีหลักประกันทางสังคมเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม ยังคงต้องเร่งให้ความสำคัญกับการช่วยเหลือและพัฒนากลุ่มผู้ด้อยโอกาสและกลุ่มเปราะบางให้สามารถเข้าถึงการคุ้มครองและหลักประกันทางสังคมได้อย่างครอบคลุมและยั่งยืนเพิ่มมากขึ้น

ตารางสรุปสถานะการบรรลุเป้าหมายระดับประเด็น (Y2) และเป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1)

Y2	ชื่อเป้าหมายระดับประเด็นแผนแม่บทฯ	ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย ปี 2570
170001	คนไทยทุกคนได้รับการคุ้มครองและมีหลักประกันทางสังคมเพิ่มขึ้น	ดัชนีความยากจนหลายมิติของกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการความช่วยเหลือลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ต่อปี
Y1	ชื่อเป้าหมายแผนแม่บทย่อย	ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย ปี 2570
170101	คนไทยทุกคนโดยเฉพาะกลุ่มด้อยโอกาสและกลุ่มเปราะบางได้รับการคุ้มครองและมีหลักประกันทางสังคมเพิ่มมากขึ้น	สัดส่วนของประชากรกลุ่มเปราะบางที่ได้รับการยกระดับตาม 3 ขั้นตอนของการพัฒนาต่อกลุ่มเปราะบางในระบบบริหารจัดการข้อมูลการพัฒนาคนแบบชี้เป้า (TPMAP) ทั้งหมด (อยู่รอด : พอเพียง : ยั่งยืน) ไม่น้อยกว่า 50 : 30 : 20
170201	มีระบบและกลไกในการให้ความช่วยเหลือกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษได้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น	คนเปราะบางในระบบบริหารจัดการข้อมูลการพัฒนาคนแบบชี้เป้า (TPMAP) ลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ต่อปี

สรุปแผนระดับที่ 3 ที่ส่งผลต่อการขับเคลื่อนแผนแม่บทฯ ประเด็นที่ (17) ความเสมอภาคและหลักประกันทางสังคม

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็นความเสมอภาคและหลักประกันทางสังคมมีแผนระดับที่ 3 ที่สามารถช่วยขับเคลื่อนการดำเนินงานของแผนแม่บทฯ ที่สำคัญ อาทิ

แผนปฏิบัติราชการ	หน่วยงานเจ้าของแผน
- แผนปฏิบัติราชการระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 – 2570) และแผนปฏิบัติราชการรายปี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ	กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ
- แผนปฏิบัติการของกองทุนการออมแห่งชาติ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 – 2570)	กองทุนการออมแห่งชาติ
- แผนปฏิบัติการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 – 2570)	กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา
- แผนปฏิบัติราชการระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 – 2570) และแผนปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน	กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
- แผนปฏิบัติราชการระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 – 2570) และแผนปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
แผนปฏิบัติการด้าน...	หน่วยงานเจ้าของแผน
- แผนปฏิบัติการด้านการบริหารจัดการแรงงานนอกระบบ พ.ศ. 2566 – 2570	สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน

ทั้งนี้ สามารถเข้าดูรายละเอียดเพิ่มเติมของแผนระดับที่ 3 ข้างต้น ได้จากในระบบ eMENSCR ตามรายละเอียดวิธีการเข้าใช้งานที่แสดงไว้ในภาคผนวก

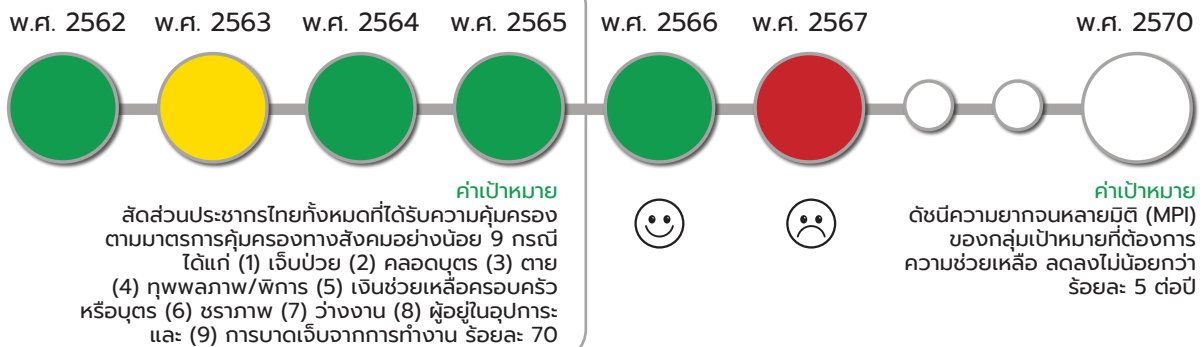
เป้าหมายระดับประเด็น
แผนแม่บทฯ (Y2)

170001

คนไทยทุกคนได้รับการคุ้มครอง
และมีหลักประกันทางสังคมเพิ่มขึ้น

พ.ม.

สถานการณ์การบรรลุเป้าหมาย

ตัวชี้วัด :	ดัชนีความยากจนหลายมิติ (MPI) ของกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการความช่วยเหลือ (ร้อยละต่อปี)				
170001	สถานการณ์ปีก่อนหน้า เป็นปีของกรรายนาม		สถานการณ์ พ.ศ. 2567	คำเป้าหมาย พ.ศ. 2567	คำเป้าหมาย พ.ศ. 2570
	พ.ศ. 2565	พ.ศ. 2566	(ข้อมูล พ.ศ. 2567)	ลดลงไม่น้อยกว่า ร้อยละ 5 ต่อปี	ลดลงไม่น้อยกว่า ร้อยละ 5 ต่อปี
	(ข้อมูล พ.ศ. 2565) 0.0069	(ข้อมูล พ.ศ. 2566) 0.0013	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) 0.0035		
การเปลี่ยนแปลง เทียบกับปีก่อนหน้า (ร้อยละ)		ดีขึ้น ☺ ร้อยละ 81.78	แย่ลง ☹ ร้อยละ 180.85		
สถานการณ์พัฒนา พ.ศ. 2567 เทียบกับคำเป้าหมาย (ร้อยละ)				ต่ำกว่าคำเป้าหมาย คิดเป็นร้อยละ 3,616.90 ของคำเป้าหมาย	คิดเป็นร้อยละ -3,616.90 ของคำเป้าหมาย อยู่ในระดับวิกฤต ในการบรรลุเป้าหมาย

คนไทยทุกคนได้รับการคุ้มครองและมีหลักประกันทางสังคมเพิ่มขึ้น พิจารณาจากดัชนีความยากจนหลายมิติ (MPI) ของกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการความช่วยเหลือ ประมวลผลโดยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ข้อมูล พ.ศ. 2567) พบว่า ดัชนีความยากจนหลายมิติ (MPI) ของกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการความช่วยเหลืออยู่ที่ 0.0035¹ และเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า พ.ศ. 2566 (ข้อมูล พ.ศ. 2566) ที่มีค่า 0.0013 สะท้อนให้เห็นสถานการณ์การพัฒนาแย่ลง คิดเป็นร้อยละ 180.85 ในขณะเดียวกันเมื่อเทียบกับคำเป้าหมาย พ.ศ. 2567 และ พ.ศ. 2570 ซึ่งมีค่าเป้าหมายเดียวกัน (ลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ต่อปี) พบว่า มีสถานการณ์คิดเป็นร้อยละ -3,616.90 ของคำเป้าหมาย ส่งผลให้สถานการณ์การบรรลุเป้าหมายอยู่ในระดับวิกฤตในการบรรลุเป้าหมาย (สีแดง)

¹กลุ่มเป้าหมายของ TMAP ใน พ.ศ. 2567 ได้มีการพิจารณาทบทวนการกำหนดตัวชี้วัดในแต่ละมิติความขัดสนที่นำมาใช้ในการคำนวณคนเป้าหมายจากเดิม 17 ตัวชี้วัดจากทั้งหมด 31 ตัวชี้วัด เป็น 37 ตัวชี้วัด จากทั้งหมด 38 ตัวชี้วัด เพื่อให้การพัฒนาและช่วยเหลือกลุ่มเป้าหมายครอบคลุมและสอดคล้องต่อบริบทการพัฒนาของประเทศมากยิ่งขึ้นจึงส่งผลให้จำนวนประชากรกลุ่มเป้าหมายเพิ่มขึ้น

ที่มา : ประมวลผลจากระบบบริหารจัดการข้อมูลการพัฒนาคนแบบชี้เป้า (TPMAP) โดยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ประเด็นท้าทายและข้อเสนอแนะ

ความท้าทายสำคัญในการทำให้คนไทยทุกคนได้รับการคุ้มครองและมีหลักประกันทางสังคมเพิ่มขึ้น คือ (1) การจัดสวัสดิการสังคมดำเนินงานโดยหลายหน่วยงานแบบแยกส่วนกัน สาเหตุหนึ่งเป็นเพราะยังขาดหน่วยงานเจ้าภาพที่ชัดเจนที่จะเข้ามาขับเคลื่อนการพัฒนากระบวนการฐานข้อมูลการจัดสวัสดิการสังคม ให้สามารถบูรณาการการทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ (2) ข้อจำกัดและภาระทางการคลังที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เพราะแม้จะไม่มีเพิ่มสิทธิประโยชน์ใด ๆ โครงสร้างประชากรที่จะเปลี่ยนแปลงสู่การเป็นสังคมสูงวัยระดับสุดยอดก็จะส่งผลให้รายจ่ายด้านสวัสดิการสังคมเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ด้วยเหตุนี้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง**ควรให้ความสำคัญกับการบูรณาการระบบฐานข้อมูลการจัดสวัสดิการสังคม** เพื่อเชื่อมโยงข้อมูลโครงการ/มาตรการการจัดสวัสดิการสังคมทั้งหมดของภาครัฐ ทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ซึ่งจะเป็ประโยชน์ในการติดตามและประเมินผลสัมฤทธิ์การจัดการคุ้มครองทางสังคม ตลอดจนพัฒนาปรับปรุงรูปแบบและระดับสิทธิประโยชน์ ลดการตกหล่นของกลุ่มเป้าหมาย ลดความซ้ำซ้อนของสิทธิประโยชน์ ลดทอนโครงการที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำ อีกทั้ง**ควรส่งเสริมการจัดความคุ้มครองทางสังคมแบบร่วมจ่าย** โดยเฉพาะกลุ่มที่มีศักยภาพ และสนับสนุนให้องค์กรเอกชนและภาคประชาสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการมากขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับความยั่งยืนทางการคลังของประเทศ

แผนแม่บทย่อย

การคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐาน
และหลักประกันทางเศรษฐกิจ สังคม และสุขภาพ

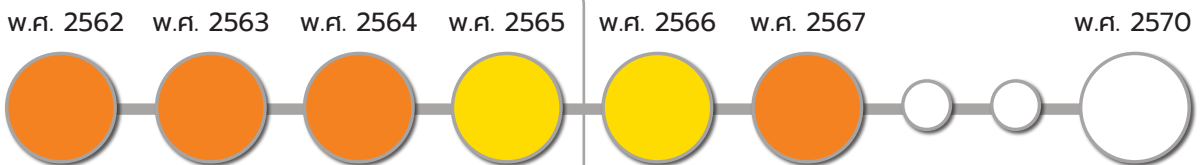
เป้าหมาย
แผนแม่บทย่อย (Y1)

170101

คนไทยทุกคนโดยเฉพาะกลุ่มด้อยโอกาส
และกลุ่มเปราะบางได้รับการคุ้มครอง
และมีหลักประกันทางสังคมเพิ่มขึ้น

พ.ม.

คำเป้าหมาย
สัดส่วนประชากรไทยทั้งหมดที่ได้รับการคุ้มครอง
ตามมาตรการคุ้มครองทางสังคมอย่างน้อย 9 กรณี
ได้แก่ (1) เจ็บป่วย (2) คลอดบุตร (3) ตาย
(4) ทุพพลภาพ/พิการ (5) เงินช่วยเหลือครอบครัว
หรือบุตร (6) ชราภาพ (7) ว่างงาน (8) ผู้อยู่ในอุปการะ
และ (9) การบาดเจ็บจากการทำงาน ร้อยละ: 80

คำเป้าหมาย
สัดส่วนของประชากรกลุ่มเปราะบาง
ที่ได้รับการยกระดับตาม 3 ชั้นของ
การพัฒนาต่อกลุ่มเปราะบางในระบบ
บริหารจัดการข้อมูลการพัฒนาคนแบบชี้เป้า (TPMAP) ทั้งหมด
แบบชี้เป้า (TPMAP) ทั้งหมด
(อยู่รอด : พอเพียง : ยั่งยืน) ไม่น้อยกว่า
ร้อยละ 50 : 30 : 20

สถานการณ์การบรรลุเป้าหมาย

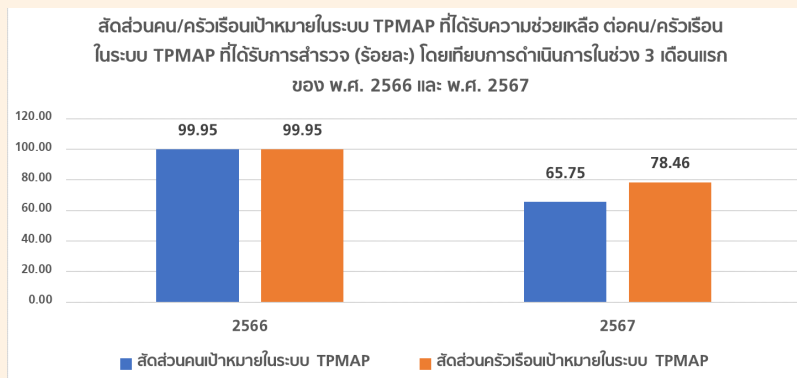
ตัวชี้วัด :	สัดส่วนของประชากรกลุ่มเปราะบางที่ได้รับการยกระดับตาม 3 ชั้นของการพัฒนา ต่อกลุ่มเปราะบางในระบบบริหารจัดการข้อมูลการพัฒนาคนแบบชี้เป้า (TPMAP) ทั้งหมด (อยู่รอด : พอเพียง : ยั่งยืน) (ร้อยละ)				
170101	สถานการณ์ปีก่อนหน้า เป็นปีของการรายงาน		สถานการณ์ พ.ศ. 2567	ค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2567	ค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2570
	พ.ศ. 2565	พ.ศ. 2566			
	(ข้อมูล พ.ศ. 2565) 2,399,393 คน จาก 2,401,906 คน (ร้อยละ 99.90) 648,850ครัวเรือน 681,546 ครัวเรือน (ร้อยละ 95.20) (proxy)**	(ข้อมูล พ.ศ. 2566) 655,306 คน จาก 655,321 คน (ร้อยละ 99.99) 197,260 ครัวเรือน จาก 232,201 ครัวเรือน (ร้อยละ 84.95) (ข้อมูล พ.ศ. 2566 3 เดือนแรก) 579,292 คน จาก 579,554 คน (ร้อยละ 99.95) 174,501 ครัวเรือน จาก 174,587 ครัวเรือน (ร้อยละ 99.95) (proxy)**	(ข้อมูล พ.ศ. 2567 3 เดือนแรก) 7,504 คน จาก 11,413 คน (ร้อยละ 65.75) 4,200 ครัวเรือน จาก 5,353 ครัวเรือน (ร้อยละ 78.46) (proxy)**	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 100 (proxy)**	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 100 (proxy)**
การเปลี่ยนแปลง เทียบกับปีก่อนหน้า (ร้อยละ)		(คน) ดีขึ้น ร้อยละ 0.10 (ครัวเรือน) แย่ลง ร้อยละ 10.77	(คน) แย่ลง ร้อยละ 34.22 (ครัวเรือน) แย่ลง ร้อยละ 21.50		
สถานการณ์พัฒนา พ.ศ. 2567 เทียบกับค่าเป้าหมาย (ร้อยละ)				ต่ำกว่าค่าเป้าหมาย คิดเป็นร้อยละ 65.75 ของค่าเป้าหมาย อยู่ในระดับเสี่ยง ในการบรรลุเป้าหมาย	คิดเป็นร้อยละ 65.75 ของค่าเป้าหมาย อยู่ในระดับเสี่ยง ในการบรรลุเป้าหมาย

170101

คนไทยทุกคนโดยเฉพาะกลุ่มด้อยโอกาสและกลุ่มเปราะบางได้รับการคุ้มครองและมีหลักประกันทางสังคมเพิ่มขึ้น พิจารณาจากตัวชี้วัดเทียบเคียงสัดส่วนคนเป้าหมายในระบบ TPMAP ที่ได้รับการช่วยเหลือต่อคนเป้าหมายในระบบ TPMAP ที่ได้รับการสำรวจ ประมวลผลโดยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ข้อมูล พ.ศ. 2567 ในช่วงการดำเนินการ 3 เดือนแรก) พบว่า จำนวนคนเป้าหมายในระบบ TPMAP ที่ได้รับการช่วยเหลือ 7,504 คน ต่อจำนวนคนเป้าหมายในระบบ TPMAP ที่ได้รับการสำรวจ 11,413 คน อยู่ที่ร้อยละ 65.75¹ และเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า พ.ศ. 2566 (ข้อมูล พ.ศ. 2566 ในช่วงการดำเนินการ 3 เดือนแรก) ที่มีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ 99.95 สะท้อนให้เห็นสถานการณ์การพัฒนาแย่งลง คิดเป็นร้อยละ 34.22 ในขณะเดียวกัน เมื่อเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2567 และ พ.ศ. 2570 ซึ่งมีค่าเป้าหมายเดียวกัน (ไม่น้อยกว่าร้อยละ 100) พบว่า มีสัดส่วนคนเป้าหมายในระบบ TPMAP ที่ได้รับการช่วยเหลือต่อคนเป้าหมายในระบบ TPMAP ที่ได้รับการสำรวจคิดเป็นร้อยละ 65.75 ของค่าเป้าหมาย ส่งผลให้**สถานะการบรรลุเป้าหมายอยู่ในระดับเสี่ยงในการบรรลุเป้าหมาย (สีส้ม)**

ทั้งนี้ หากพิจารณาจากสัดส่วนครัวเรือนเป้าหมายในระบบ TPMAP พ.ศ. 2567 ที่มีสัดส่วนของครัวเรือนเป้าหมายในระบบ TPMAP ที่ได้รับการช่วยเหลือต่อครัวเรือนเป้าหมายในระบบ TPMAP ที่ได้รับการสำรวจอยู่ที่ร้อยละ 78.46 ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการดำเนินการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระยะต่อไป ที่ควรให้ความสำคัญกับการเร่งรัดกระบวนการสำรวจและการช่วยเหลือทั้งกลุ่มคนเป้าหมายและครัวเรือนเป้าหมายทั้งหมด เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายได้รับการสำรวจและความช่วยเหลือและเกิดพัฒนาได้อย่างครอบคลุม โดยจะนำไปสู่การลดลงของจำนวนคนเป้าหมายในระบบ TPMAP ต่อไป

ที่มา : ระบบบริหารจัดการข้อมูลการพัฒนาคนแบบชี้เป้า (TPMAP) ประมวลผลโดยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

หมายเหตุ : * เป้าหมาย 170101 สถานการณ์ พ.ศ. 2562 – 2565 มีการใช้ตัวชี้วัดเทียบเคียง คือ สัดส่วนประชากรกลุ่มด้อยโอกาสและกลุ่มเปราะบางจำแนกตามการมีหลักประกัน สถานการณ์ พ.ศ. 2566 มีการใช้ตัวชี้วัดเทียบเคียง คือ สัดส่วนครัวเรือนเป้าหมายในระบบ TPMAP ที่ได้รับการช่วยเหลือต่อครัวเรือนเป้าหมายในระบบ TPMAP ที่ได้รับการสำรวจ และสถานการณ์ พ.ศ. 2567 มีการใช้ตัวชี้วัดเทียบเคียง คือ สัดส่วนคนเป้าหมายในระบบ TPMAP ที่ได้รับการช่วยเหลือต่อคนเป้าหมายในระบบ TPMAP ที่ได้รับการสำรวจ ประมวลผลโดยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และใช้ค่าเป้าหมายจากตัวชี้วัดเทียบเคียงเป็นค่าเป้าหมายที่ต้องบรรลุใน พ.ศ. 2567 และ พ.ศ. 2570 ซึ่งมีค่าเป้าหมายเดียวกัน โดยกำหนดให้แต่ละปีมีการดำเนินการไม่น้อยกว่าร้อยละ 100 เนื่องจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการทั้งการสำรวจกลุ่มคนเป้าหมายและการช่วยเหลือคนเป้าหมายเพื่อให้การพัฒนาของคนและส่งผลต่อการลดจำนวนคนเป้าหมายในระบบ TPMAP

¹เนื่องจากใน พ.ศ. 2566 ได้มีการประชุมคณะกรรมการจัดความยากจนและพัฒนาคนทุกช่วงวัยอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (คจพ.) โดยมีการประกาศแนวทางการดำเนินการและกลุ่มเป้าหมายเพื่อให้ศูนย์อำนวยการจัดความยากจนและพัฒนาคนทุกช่วงวัยอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (ศจพ.) ทุกระดับนำข้อมูลไปประกอบการดำเนินการในพื้นที่ ส่งผลให้ ศจพ. ทุกระดับเร่งดำเนินการช่วยเหลือกลุ่มเป้าหมาย ส่งผลให้การดำเนินการ พ.ศ. 2566 มีจำนวนคนที่ได้รับการสำรวจและได้รับการช่วยเหลือเข้ามาเป็นจำนวนมาก อย่างไรก็ตาม การดำเนินการใน พ.ศ. 2567 สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติอยู่ระหว่างจัดทำกลไกคำสั่งใหม่ทดแทนคำสั่งเดิมเพื่อให้เกิดการดำเนินการกลไกระยะต่อไปได้อย่างต่อเนื่องและเกิดการดำเนินการได้อย่างยั่งยืน นอกจากนี้ ใน พ.ศ. 2567 ไม่มีการประชุมคณะกรรมการฯ ส่งผลให้ ศจพ. ทุกระดับอาจยังไม่ทราบกลุ่มเป้าหมายในปัจจุบัน ส่งผลต่อจำนวนคน/ครัวเรือนเป้าหมายทั้งหมดที่ได้รับการสำรวจและได้รับความช่วยเหลือในระบบ TPMAP ในช่วง 3 เดือนแรกของ พ.ศ. 2567 ที่ลดลงเมื่อเทียบกับการดำเนินการในช่วง 3 เดือนแรกของ พ.ศ. 2566

การดำเนินงานที่ผ่านมา

การดำเนินงานเพื่อสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2567 โดยภาพรวมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมุ่งให้ความสำคัญกับการให้ความช่วยเหลือทางสังคมทั้งในรูปตัวเงินและไม่ใช้ตัวเงิน อาทิ การมอบเบี้ยยังชีพ เงินสงเคราะห์ การออกนโยบายลดภาระค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน อาทิ การลดค่าไฟฟ้า ค่าน้ำมัน ค่าโดยสาร การอุดหนุนค่าอาหารกลางวันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 และดำเนินการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต รวมถึงการพัฒนากระบวนการคุ้มครองทางสังคมสำหรับทุกช่วงวัย ได้แก่ การสร้างระบบเชื่อมโยงข้อมูลสุขภาพคนไทย เพื่อให้ประชาชนสามารถใช้เพียงบัตรประชาชนในการเข้ารักษาสถานพยาบาลทั้งภาครัฐและเอกชนโดยไม่พึงใบส่งตัว นอกจากนี้ มีการดำเนินการออกระเบียบเพื่อจัดสรรการใช้ประโยชน์พื้นที่ในเขตปฏิรูปที่ดินได้อย่างเป็นธรรม โดยอนุญาตให้เกษตรกรเข้าทำประโยชน์ในที่ดิน ส.ป.ก. 4-01 โดยเปลี่ยนเป็นโฉนดที่ดินเพื่อการเกษตร เพื่อให้ประชาชนสามารถใช้ประโยชน์จากที่ดินเพื่อสร้างรายได้และความมั่นคงในชีวิต โดยมีโครงการเพื่อการขับเคลื่อนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ (โครงการสำคัญ) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 อาทิ (1) โครงการยกระดับและพัฒนาระบบการจัดการเพื่อเพิ่มคุณภาพชีวิตของแรงงานนอกระบบ ของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ที่มุ่งเน้นการวางรากฐานการพัฒนาแรงงานนอกระบบให้ครอบคลุมและยั่งยืน ผ่านการปรับปรุงกฎหมายให้สอดคล้องสถานการณ์ปัจจุบัน ส่งเสริมองค์ความรู้ให้กับเจ้าหน้าที่เพื่อสามารถสนับสนุนการเข้าถึงสิทธิตามกฎหมายให้กับแรงงาน (2) โครงการยกระดับการเข้าถึงบริการส่งเสริมสุขภาพแต่ละกลุ่มวัยและอนามัยสิ่งแวดล้อม สำหรับกลุ่มเปราะบางและด้อยโอกาสของสังคมของกรมอนามัย ที่มุ่งเน้นการดำเนินการเพื่อลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงสิทธิรักษาและการบริการสุขภาพของกลุ่มเปราะบางผ่านการสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง แลกเปลี่ยนความรู้ผ่านเวทีวิชาการ และพัฒนาฐานข้อมูลการเข้าถึงบริการสุขภาพ ซึ่งการดำเนินการของหน่วยงานจะเป็นการสนับสนุนให้คนไทยกลุ่มด้อยโอกาส และกลุ่มเปราะบางได้รับการคุ้มครองและมีหลักประกันทางสังคมเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ นอกจากนี้ จากการติดตามข้อเสนอแนะเพื่อการบรรลุเป้าหมายในรายงานสรุปผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ ประจำปี 2566 พบว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการดำเนินการบูรณาการเชื่อมโยงข้อมูลสุขภาพระหว่างสถานพยาบาลและระหว่างหน่วยงาน อีกทั้งมีการเสริมสร้างกลไกและความร่วมมือกับภาคส่วนต่าง ๆ ในการคุ้มครองกลุ่มเปราะบางในสังคม อาทิ เด็กที่ประสบปัญหาความรุนแรง เด็กที่มีความเสี่ยงจะหลุดออกจากระบบการศึกษา และแรงงานนอกระบบ ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการดำเนินการตามข้อเสนอแนะ

ประเด็นท้าทายที่ส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมาย

ความท้าทายในการทำให้คนไทยทุกคนโดยเฉพาะกลุ่มด้อยโอกาสและกลุ่มเปราะบางได้รับการคุ้มครองและมีหลักประกันทางสังคมเพิ่มขึ้น อาทิ สภาพแวดล้อมและกลไกที่เอื้อต่อการสร้างหลักประกันทางสังคมที่อาจยังไม่ครอบคลุม ทั้งในส่วนของมาตรการหรือนโยบายเกี่ยวกับการร่วมจ่ายของระบบสวัสดิการที่เป็นอุปสรรคฐานข้อมูลด้านการคุ้มครองกลุ่มเปราะบางและหลักประกันทางสังคม ซึ่งอาจส่งผลให้เกิดภาวะตกหล่นหรือสถานการณ์ที่กลุ่มเป้าหมายที่มีสิทธิได้รับสวัสดิการสังคมกลับไม่ได้รับการสนับสนุน ส่งผลให้ความช่วยเหลือไม่ครอบคลุมกลุ่มคนที่จำเป็นต้องพึ่งพาสวัสดิการนั้น ปัจจัยสำคัญของการเกิดภาวะตกหล่น คือ ภาครัฐขาดฐานข้อมูลประชาชนที่เชื่อมโยงกันระหว่างหน่วยงาน ข้อมูลเกี่ยวกับประชาชนที่มีอยู่ในปัจจุบันยังคงกระจัดกระจายไปตามหน่วยงานต่าง ๆ ขาดความครบถ้วน และไม่ทันต่อเหตุการณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อมูลทางเศรษฐฐานะซึ่งมีความเป็นพลวัตสูง เป็นเหตุให้ตรวจสอบข้อมูลได้ยาก และนำไปสู่การคัดกรองที่ผิดพลาด

170101

ข้อเสนอแนะเพื่อการบรรลุเป้าหมาย

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเร่งดำเนินการเชื่อมโยงฐานข้อมูลประชาชนระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ให้มีข้อมูลเกี่ยวกับประชาชนที่ครบถ้วน เป็นระบบ และได้รับการปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่เสมอ เพื่อให้สามารถ ออกแบบนโยบายและมาตรการการจัดสวัสดิการสังคมได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย อีกทั้งควรส่งเสริมการแบ่งปันข้อมูลกับภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และภาควิชาการในพื้นที่ ซึ่งทำงานร่วมกับชุมชน กลุ่มด้อยโอกาสและกลุ่มเปราะบางอย่างใกล้ชิด จึงจะมีข้อมูลเชิงลึกและเข้าใจบริบททางสังคมที่ส่งผลต่อปัญหาของกลุ่มคนเหล่านี้ได้ดีกว่าเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐ อันจะนำไปสู่การจัดสวัสดิการสังคมที่ตอบสนองต่อความต้องการกลุ่มด้อยโอกาสและกลุ่มเปราะบางได้อย่างตรงจุด และทันทั่วถึง

170201

แผนแม่บทย่อย

มาตรการแบบเจาะจงกลุ่มเป้าหมาย เพื่อแก้ปัญหาเฉพาะกลุ่ม

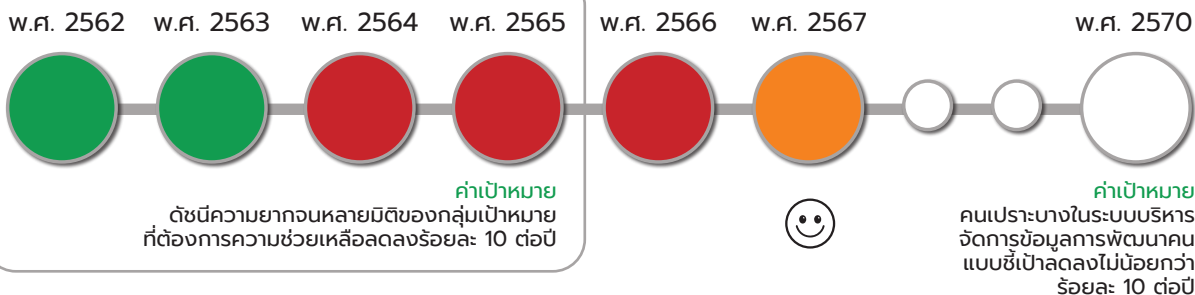
เป้าหมาย
แผนแม่บทย่อย (Y1)

170201

มีระบบและกลไกการให้ความช่วยเหลือ
กลุ่มเป้าหมายที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษ
ได้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

พ.บ.

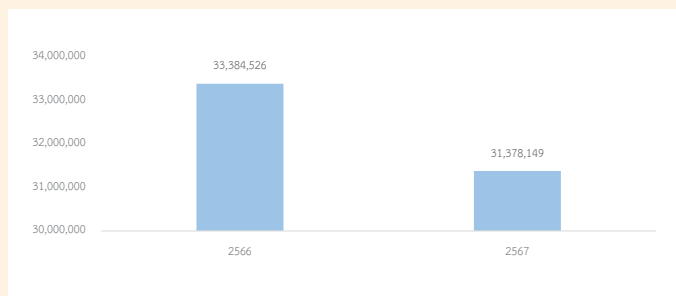

สถานการณ์การบรรลุเป้าหมาย

ตัวชี้วัด :	คนเปราะบางในระบบบริหารจัดการข้อมูลการพัฒนาคนแบบชี้เป้า (ร้อยละต่อปี)				
170201	สถานการณ์ปีก่อนหน้า เป็นปีของกรรณายงาน		สถานการณ์ พ.ศ. 2567	ค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2567	ค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2570
	พ.ศ. 2565	พ.ศ. 2566			
	-	(ข้อมูล พ.ศ. 2566) จำนวนคนเปราะบางเป้าหมาย ในระบบ TPMAP 33,384,526 คน	(ข้อมูล พ.ศ. 2567) จำนวนคนเปราะบางเป้าหมาย ในระบบ TPMAP 31,378,149 คน	ลดลง ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 10 ต่อปี (30,046,073 คน)	ในห้วง 5 ปีลดลง ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ต่อปี (21,903,588 คน)
การเปลี่ยนแปลง เทียบกับปีก่อนหน้า (ร้อยละ)		เป็นข้อมูลพื้นฐาน	ดีขึ้น 😊 ร้อยละ 6.01		
สถานการณ์พัฒนา พ.ศ. 2567 เทียบกับค่าเป้าหมาย (ร้อยละ)				ต่ำกว่าค่าเป้าหมาย คิดเป็นร้อยละ 95.75 ของค่าเป้าหมาย	คิดเป็นร้อยละ 56.74 ของค่าเป้าหมาย อยู่ในระดับเสี่ยง ในการบรรลุเป้าหมาย

การมีระบบและกลไกการให้ความช่วยเหลือกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษได้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น พิจารณาจากคนเปราะบางในระบบบริหารจัดการข้อมูลการพัฒนาคนแบบชี้เป้า (TPMAP)¹ ประมวลผลโดยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ข้อมูล พ.ศ. 2567) พบว่า มีจำนวนคนเปราะบางเป้าหมายในระบบ TPMAP 31,378,149 คน และเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า พ.ศ. 2566 (ข้อมูล พ.ศ. 2566) คนเปราะบางเป้าหมายในระบบ TPMAP มีจำนวน 33,384,526 คน สะท้อนให้เห็นสถานการณ์การพัฒนาดีขึ้น คิดเป็นร้อยละ 6.01 ในขณะเดียวกัน เมื่อเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2567 (ลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ต่อปี หรือ มีจำนวนน้อยกว่า 30,046,073 คน) พบว่า มีสถานการณ์คิดเป็นร้อยละ 95.57 ของค่าเป้าหมาย ซึ่งต่ำกว่าค่าเป้าหมาย ทั้งนี้ เมื่อเทียบกับค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2570 (ในห้วง 5 ปี ลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ต่อปี หรือ มีจำนวนคนเปราะบางน้อยกว่า 21,903,588 คน) พบว่า มีสถานการณ์คิดเป็นร้อยละ 56.74 ของค่าเป้าหมาย ส่งผลให้สถานะการบรรลุเป้าหมายอยู่ในระดับเสี่ยงต่อการบรรลุเป้าหมาย (สีส้ม)

จำนวนคนเปราะบางเป้าหมายในระบบ TPMAP

ที่มา : ระบบบริหารจัดการข้อมูลการพัฒนาคนแบบชี้เป้า (Thai People Map and Analytics Platform : TPMAP) ประมวลผลโดยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

¹กลุ่มครัวเรือนเปราะบาง หมายถึง ครัวเรือนที่มีบุคคลในภาวะพึ่งพิงที่ต้องได้รับความช่วยเหลือและดูแลจากครอบครัว เช่น เด็กเล็ก ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยติดเตียง เป็นต้น และ/หรือเป็นครัวเรือนที่มีรายได้น้อย (ครัวเรือนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปี ไม่เกิน 100,000 บาท) โดยจำแนกออกตามเปราะบางออกเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

- ครัวเรือนเปราะบาง ระดับ 3 หมายถึง ครัวเรือนที่มีรายได้น้อย และมีผู้มีภาวะพึ่งพิงมากกว่า 2 คนในครัวเรือน และ/หรือมีปัญหาที่อยู่อาศัย
- ครัวเรือนเปราะบาง ระดับ 2 หมายถึง ครัวเรือนที่มีรายได้น้อย และมีผู้มีภาวะพึ่งพิง 1 หรือ 2 คนในครัวเรือน และ/หรือมีปัญหาที่อยู่อาศัย
- ครัวเรือนเปราะบาง ระดับ 1 หมายถึง ครัวเรือนที่มีรายได้น้อย และ/หรือ มีปัญหาที่อยู่อาศัย
- ครัวเรือนเปราะบาง ระดับ 0 หมายถึง ครัวเรือนที่มีผู้มีภาวะพึ่งพิงในครัวเรือนแต่ไม่มีรายได้น้อย

ทั้งนี้ ข้อมูลกลุ่มครัวเรือนเปราะบางใน พ.ศ. 2566 – 2570 เป็นการประมวลผลข้อมูลตามนิยามข้างต้นตามที่ ศพพ. ได้มีมติเห็นชอบในคราวการประชุมครั้งที่ 1/2566 เมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2566

170201

ทั้งนี้ หากพิจารณารายละเอียดจำนวนคนเปราะบางเป้าหมายในระบบ TPMP ในปี 2567 พบว่ามีคนเปราะบางที่ได้รับการสำรวจและกิจกรรมช่วยเหลือ จำนวน 6,968 คน ต่อจำนวนคนเปราะบางเป้าหมายในระบบ TPMP ที่ได้รับการสำรวจ จำนวน 10,898 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 63.94² สะท้อนให้เห็นถึงความท้าทายของการพัฒนาระบบสำรวจข้อมูลและกลไกในการให้ความช่วยเหลือกลุ่มเปราะบาง ซึ่งภาครัฐจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนการดำเนินงานในการให้ความช่วยเหลือและพัฒนาคุณภาพชีวิตกลุ่มเปราะบาง เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายได้รับความช่วยเหลือที่ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะนำไปสู่การลดลงของจำนวนคนเปราะบางในระบบ TPMP กระทั่งสามารถบรรลุค่าเป้าหมายได้ในระยะต่อไป

การดำเนินงานที่ผ่านมา

การดำเนินงานเพื่อสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2567 โดยภาพรวมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมุ่งให้ความสำคัญการพัฒนาระบบการจัดสวัสดิการกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษ ได้แก่ เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ คนไร้ที่พึ่ง รวมถึงให้ความสำคัญกับการบูรณาการฐานข้อมูล การพัฒนาระบบและกลไกการช่วยเหลือกลุ่มเป้าหมาย โดยมีโครงการเพื่อการขับเคลื่อนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ (โครงการสำคัญ) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 อาทิ (1) **โครงการจัดทำดัชนีชี้วัดคุณภาพชีวิตแรงงานนอกระบบโดยสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน** ซึ่งมุ่งเน้นการพัฒนาข้อมูลที่ครอบคลุมการออกแบบการช่วยเหลือเฉพาะด้าน และการสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน และให้ความสำคัญกับการช่วยเหลือกลุ่มเป้าหมายครอบคลุมมากขึ้นเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงทรัพยากรและบริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ (2) **โครงการ Rebrand การฟื้นฟูสมรรถภาพจิตเวชด้วย Recovery Model ผ่านกลไกการจ้างงานคนพิการทางจิต ในระดับประเทศ โดยกรมสุขภาพจิต** ที่ให้ความสำคัญในด้านการพัฒนาระบบและกลไกการช่วยเหลือกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษในการสนับสนุนการจ้างงาน การสร้างสิทธิประโยชน์ และการใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มโอกาสและลดความเหลื่อมล้ำ ช่วยเสริมสร้างการดำรงชีวิตอิสระและคุณภาพชีวิตที่ดีของกลุ่มเป้าหมายได้อย่างยั่งยืน นอกจากนี้ จากการติดตามข้อเสนอแนะเพื่อการบรรลุเป้าหมายในรายงานสรุปผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ ประจำปี 2566 พบว่าในปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 หน่วยงานมีการยกระดับความเชื่อมโยงและการบูรณาการข้อมูลระหว่างฐานข้อมูลจากหน่วยงานต่าง ๆ ให้เป็นปัจจุบัน ครอบคลุมข้อมูลกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการความช่วยเหลือ มีการขับเคลื่อนการดำเนินงาน อาทิ โครงการบูรณาการฐานข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) เพื่อบริหารสวัสดิการสังคม โดยกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เพื่อเชื่อมโยงข้อมูลภายในหน่วยงานและพัฒนาระบบที่สามารถประมวลผลและนำเสนอผลลัพธ์ของข้อมูลด้านสวัสดิการสังคม อาทิ เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ สถาบันครอบครัวที่ด้อยโอกาสทางสังคม รวมถึงโครงการการพัฒนาระบบและกลไกการบริหารจัดการฐานข้อมูลบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียนในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง โดยกระทรวงศึกษาธิการซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการดำเนินงานตามข้อเสนอแนะ

² เนื่องจากใน พ.ศ. 2566 ได้มีการประชุมคณะกรรมการจัดความยากจนและพัฒนาคนทุกช่วงวัยอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (คจพ.) โดยมีการประกาศแนวทางการดำเนินการและกลุ่มเป้าหมายเพื่อให้ศูนย์อำนวยการจัดความยากจนและพัฒนาคนทุกช่วงวัยอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (ศจพ.) โดยให้ ศจพ. ทุกระดับนำข้อมูลใช้ประกอบการดำเนินการในพื้นที่ ส่งผลให้ ศจพ. ทุกระดับเร่งดำเนินการช่วยเหลือกลุ่มเป้าหมาย ส่งผลให้การดำเนินการ พ.ศ. 2566 มีจำนวนครัวเรือนที่ได้รับการสำรวจและได้รับการช่วยเหลือเข้ามาเป็นจำนวนมาก อย่างไรก็ตาม การดำเนินการใน พ.ศ. 2567 สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติอยู่ระหว่างจัดทำกลไกคำสั่งใหม่ทดแทนคำสั่งเดิมเพื่อให้เกิดการดำเนินการกลไกระยะต่อไปได้อย่างต่อเนื่องและเกิดการดำเนินการได้อย่างยั่งยืน นอกจากนี้ ใน พ.ศ. 2567 ไม่มีการประชุมคณะกรรมการฯ ส่งผลให้ ศจพ. ทุกระดับอาจยังไม่ทราบกลุ่มเป้าหมายในปัจจุบัน ส่งผลต่อจำนวนครัวเรือนเป้าหมายทั้งหมดที่ได้รับการสำรวจและได้รับความช่วยเหลือในระบบ TPMP ในช่วง 3 เดือนแรกของ พ.ศ. 2567 ที่ลดลงเมื่อเทียบกับการดำเนินการในช่วง 3 เดือนแรกของ พ.ศ. 2566

ประเด็นท้าทายที่ส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมาย

ความท้าทายในการทำให้มีระบบและกลไกการให้ความช่วยเหลือกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษได้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น อาทิ การพัฒนาระบบการสำรวจข้อมูลกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษให้มีประสิทธิภาพและเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการความช่วยเหลือ การบูรณาการฐานข้อมูลกลุ่มเปราะบางตลอดจนการยกระดับประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการภาครัฐในฐานะกลไกหลักในการให้ความช่วยเหลือกลุ่มเป้าหมาย และการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมในการติดตามกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษ รวมถึงการผลักดันภาคส่วนต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นท้องถิ่นและภาคประชาสังคมในการเข้ามาหนุนเสริมหรือร่วมจัดสวัสดิการให้ความช่วยเหลือกับกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษได้อย่างครอบคลุมยิ่งขึ้นเพื่อลดข้อจำกัดทางด้านงบประมาณสำหรับการจัดสวัสดิการให้แก่กลุ่มเป้าหมาย

ข้อเสนอแนะเพื่อการบรรลุเป้าหมาย

งานที่เกี่ยวข้องควรเร่งดำเนินการ ดังนี้ 1) พัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการข้อมูลกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาการบริการจัดการข้อมูล การจัดเก็บข้อมูล การพัฒนาคุณภาพของข้อมูล และการรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ โดยเชื่อมโยงไปสู่พื้นที่เพื่อให้สามารถเข้าถึงและครอบคลุมการสำรวจกลุ่มเป้าหมาย 2) บูรณาการฐานข้อมูลกลุ่มเปราะบางระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรมการพัฒนาชุมชน องค์กรภาคประชาสังคม รวมถึงการสำรวจปัญหาและความต้องการการช่วยเหลือ เพื่อให้มีฐานข้อมูลกลุ่มเปราะบางที่ครอบคลุมและสามารถให้ความช่วยเหลือได้ตรงจุด 3) พัฒนากลไกการให้ความช่วยเหลือที่รวดเร็วมีประสิทธิภาพ โดยพัฒนานโยบายหรือมาตรการที่เหมาะสมกับความจำเป็นของกลุ่มเป้าหมาย 4) พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมในการติดตามกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษ 5) ผลักดันมาตรการทางกฎหมายที่เอื้อต่อการให้ความช่วยเหลือกลุ่มเปราะบาง รวมถึงสร้างการรับรู้และช่องทางให้ประชากรกลุ่มเปราะบางสามารถเข้าถึงสิทธิและข้อมูลการช่วยเหลือได้อย่างรวดเร็วและทั่วถึง และ 6) ผลักดัน (ร่าง) พระราชบัญญัติยกระดับการบริหารงานภาครัฐให้มีความทันสมัย พ.ศ. เพื่อส่งเสริมและผลักดันภาคประชาสังคมให้เข้ามามีบทบาทและส่วนร่วมในการจัดทำบริการสาธารณะ ซึ่งจะเป็กลไกสำคัญในการหนุนเสริมและเติมเต็มช่องว่างการให้ความช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางต่าง ๆ ให้มีความครอบคลุมและลดปัญหาการตกหล่นของกลุ่มเป้าหมาย